JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVIII. ZATURDAG den 11den DECEMBER, 1830. N. 49

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Publieke Inschrijving.

ONDER nader goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden, &c. &c. &c. zal de Boekhouder Controlleur met de voordeeligste inschryvers contracteren tot het leveren van de onderstaande benoodigheden en behoeften voor het dienstjaar 1831, te weten:

a. Tarwe Meel, Hollandsche Jenever of Brandewyn en Azyn aan 'sRyks Magazynen ten behoeve van het Militaire Garnisoen.

b. Versch Vleesch voor het Militaire Hospitaal.

c. Het bakken van brood ten behoeve van het Militaire Garnisoen.

d. Onderscheidene benoodigheden voor het Militaire Hospitaal.

e. Mais voor de Lands Slaven, zoo wel hier als te Bonaire (zullende de levering voor de Slaven te Bonaire op gezegd eiland moeten geschieden.

f. Olie, Kaarsen en Lampkatoen, zoo wel aan de Magazynen als aan de Militaire administratie.

g. Vlaggen en lynen, Wimpels, Seinballen, Ezels matten, Blik en Yzerwerk.

h. Water voor het Garnizoen, Hospitaal, Lands Slaven, de forten Nassau en Beekenburg, en fourage voor Ezels.

Die daartoe gading hebben kunnen zich tot bekoming van nadere informatie vervoegen ten Comptoire der Domantien, alwaar ook de biljetten van inschryving tot Woensdag den 22sten dezer tot 'smiddags te twaalf ure zullen worden aangenomen.

J. PH. BOSCH.

Den 3den December 1830.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 10den December 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 20 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 3den December 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand December zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

BEKENDMAKING.

DAAR de ondergeteekenden als Sequesters in den Boedel van Mevrouw Deweduwe H. BASDEN, de administratie van den gemelden Boedel hebben aanvaard, maken zy derhalve by deze aan het publiek bekend, tot narigt van allen en een iegelyk wien het reeds aangaat of in het vervolg zal kunnen aangaan, dat de administratie van den gemelden Boedel door hen gezamenlyk gevoerd wordt.

ABM. DE VEER JR.
O. M. DACOSTA.

Den 26sten November 1830.

BEKENDMAKING.

BENJAMIN SUARES & JACOB MORENO HENRIQUEZ, brengen by deze ter kennisse van hunne Vrienden en van het Geëerd Publiek, dat zy in kompagnieschap getreden zyn onder de firma van SUARES & MORENO, gevestigd op het eiland Aruba.

Curaçao den 26sten November 1830.

NOTICE.

BENJAMIN SUARES & JACOB MORENO HENRIQUEZ, begs leave to inform their friends and the public at large, that they have entered into Co-partnership, established in the island of Aruba under the firm of SUARES & MORENO.

Curaçao 26th November 1830.

KENNISGEVING

MYN HEER DE UITGEVER!

Ingevolge een medegedeeld artikel in de Courant van den 13den dezer, waarin de onderteekenaar van hetzelve, met leedwezen het overlyden van zyne moeder ANNA MATTEY, Echtgenoote van SIMON GOVANI AGOSTINI, in het eiland Corsega, bekend maakt; en my zelve alhier provisioneellyk woonachtig bevindende, bykans denzelfden naam en dezelfde voornamen voerende, zoo neem ik de vryheid om dit geëerd publiek voor alle verzinning te behoeden, kenbaar te maken, dat ik de persoon niet ben, welke er gemeend wordt.

S. J$^{N.}$ AGOSTINI.

NOTICIAS.

SR. EDITOR DE LA GACETA.

En virtud de un articulo comunicado en la Gaceta del dia 13 del corriente mes, en el qual anuncia con dolor el que lo subscribe el fallecimiento de su madre ANA MATTEY, Esposa que fué de SIMON GOVANI AGOSTINI en la isla de Corsega, y hallandome yo con provisional recidencias en este pais, con quasi el mismo nombre y apellido, y para que este respetivo publico no padesca de equivocacion, tengo el honor de instruirlo, que no soy yo el tal sugeto que se indica.

S. J$^{N.}$ AGOSTINI.

Mengelingen.

Madrid.—De regering heeft aan alle regterlyke ambtenaren des Ryks eene aanschryving laten afgaan, welke hierop nederkomt: "Bŷ onderscheidene gelegenheden en door onderscheidene middelen is de regering te weten gekomen, dat er te London eene revolutionnaire junta bestaat, aan welker hoofd zich de generaal *Torrejos* bevindt. Hŷ houdt briefwisseling in Frankryk onder den naam van *Darcher en Comp.* voor den heer *Thompson*, en met Gibraltar onder dien van *Thomas Wilson* junior. De kolonel *Gurrea* is een medewerker. Hŷ schryft onder den naam van *Benon* naar Londen, en onder dien van *Antonio Gabaja* naar Frankrŷk. Hŷ zou den opstand naar den kant van Aragon beginnen. Don *Ignacio Lopez Pinto* zou zich naar Parŷs begeven, om met eenen Franschen generaal over de middelen van uitvoering te raadplegen. De generaal *Plasencia* zou van Gersaij naar Londen gaan, om zŷne operatien met de junta af te spreken. Deze had te Marseille tot hare agenten de kolonel *Miranda*, voorts *Anglada Pereira*, en eenen zoon van den generaal *Milans*. Te Gibraltar was reeds een agent van de junta in betrekking met den Engelschman H... die 5000 pond sterling had bezorgd. Er was een schip van drie honderd last, alsmede eene stoomboot uitgerust, ten einde *Torrŷos* naar Algesiras, waar bŷ het garnisoen had trachten om te koopen, over te brengen. De revolutionnairen hadden een manifest gereed gemaakt, dat bŷ den opstand zou uitgevaardigd worden, om het oogmerk daarvan bekend te maken, hetwelk zou zŷn om de natie vrŷ en onafhankelŷk te maken, ten einde vervolgens de meest geschikte instellingen te kunnen kiezen. Middelerwŷl zouden er provinciale junta's, bestaande uit ten minste zeven leden, opgerigt worden, die voorloopig den opper-generaal zouden behulpzaam zijn. De constitutie herstellen, de ... geheel of gedeeltelŷk zouden vernieuwen, zich met den omslag der belastingen onledig houden en onderzoeken of er oude wetten waren, welke in werking zouden kunnen gebragt worden. Ten slotte wordt dan bŷ deze aanschrŷving te kennen gegeven, dat de regering alle noodige maatregelen heeft genomen, om de plannen der revolutionnairen te verŷdelen, en dat al hunne gangen nagespoord worden. Men heeft op onderscheidene plaatsen reeds personen in hechtenis genomen, die verdacht worden gehouden van tot het komplot te behooren.

Uit den staat der inkomsten van Engeland blŷkt, dat dezelve in het jaar, eindigende met 5 Julŷ ll., 690 930 p. st. minder hebben bedragen dan in het vorige gelŷke tŷdvak. De in-en uitgaande regten geven eene vermeerdering van 787,567 p. st., doch de accŷnsen daarentegen eene vermindering van 1,267,010 p. st.— Deze laatste som levert een onmiskenbaar bewŷs op, dat de klagten over verachtering, ofschoon welligt door velen zeer overdreven, echter in geenen deele ongegrond zŷn.

Petersburg, July 17.—Den 13den dezer is de verjaardag van H. M. de Keizerin, in deze residentie, maar bŷzonder op het lustslot Peterhof, met grooten luister gevierd geworden. Niet minder dan 8363 rŷtuigen hadden zich derwaarts begeven en omstreeks 350,000 menschen waren aanwezig. Tot de maskerade, welke een deel der vermaken in het slot zelf uitmaakte, waren er onder den adel en den handelstand 18,977 billetten uitgedeeld. Des avonds werden de tuinen, waar al de fonteinen sprongen en overal muzyk zich hooren liet, met niet minder dan 200,000 lampions verlicht. De voormiddag was zeer schoon, in den achtermiddag had men een weinig regen, doch reeds ten 7 ure des avonds hield dezelve op. Behalve de Keizerlŷke familie heeft Prins *Oscar* van Zweden en Prins *Karel* van Pruissen, als ook de Veldmaarschalk Graaf *Paskewitsch*, dit feest bŷgewoond.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—DECEMBER.

4.	golet Amable Lucia, Marcoñier,	Coro
	bark Drie Gebroeders, Flemming,	Aruba
	—— Maria Manuela, Fernandez,	Coro
	golet Antonetta, Collins,	Maracaybo
	—— Irena, Hanzen,	Coro
6.	—— Abeona, Evertsz,	Bonaire
	—— Drie Zusters, Peron,	Mansanilla
7.	—— La Coquette, Testard,	Porto Rico
	—— Francis Ann, Price,	Jamaica
10.	—— Gysbertha, Debrot,	St. Thomas
	bark Carmen, Gil,	Puerto Cabello

UITGEKLAARD—DECEMBER.

7	bark Drie Gebroeders, Flemming,	
	—— Margaritha, Buelte,	
9	—— Marie Manuela, Fernandez,	
	golet Abeona, Evertsz,	

Z. M. Brik de COURIER, gekommandeerd door den kapitein luitenant VAN DER STRATEN, is op Donderdag den 9den dezer, naar Suriname vertrokken.

Met de aankomst van een vaartuig van St. Thomas hebben wy Couranten ontvangen loopende tot den 1sten December, behelzende Europische berigten tot den 14 October. Zoo mede zyn wy begunstigd geworden met de *Morning Herald* van den 4den en 5den October en *Le Courier des Etats Unis* van den 3den November. Al deze Couranten zyn vol met gewigtige doch droevige berigten. Nimmer was onze taak om tydingen mededeelen zoo onaangenaam als thans; wy hopen echter dat wy spoedig in de gelegenheid zullen gesteld worden onze lezers gunstige berigten van het Moederland te kunnen mededeelen.

In de *Morning Herald* van den 5den December bemerken wy dat de Potter in Belgie terug gekeerd is en aldaar met vreugde gejuich ontvangen geworden. Hy en andere Belgen in Frankryk zyn door het provisionele gouvernement van Brussel, verzocht terug te keeren.—Zyne aankomst wordt op de volgende wyze bekend gemaakt:

Het provisionele gouvernement van Belgie.

"Een onzer beste burgers de Heer de Potter, wien de wensch van de natie, sedert het begin onzer roemryke revolutie met luide stemme, teruggeroepen heeft, is binnen onze wallen aangekomen. Het provisionele gouvernement haast zich met hem te vereenigen; ten gevolge van dien zal de Heer de Potter van den 28sten Sept. 1830 af een deel van het gouvernement uitmaken.

(get.) Ch. ROGIER en 8 anderen.

Brussel, Sept. 28.

Op deze akte volgen nog verscheidene akten van het provisionele gouvernement van Belgie, welke ons bestek niet toelaten in dit nummer mededeelen.

Gelyk ligt te begrypen is, heeft de Potter niet nagelaten zich aan het volk openlyk te addresseren, en ook niet zal nalaten de gemoederen meer aan gisten te brengen. De *Courier des Pays Bas* zyn werktuig heeft thans de teugel vry en holt maar voort. Het spaart geen leugen. Een uittreksel in de St. Thomas Courant van den 27sten November, onder het rubriek van *Buitensporigheden gepleegd door de Nederlandsche troepen in Brussel,* draagt hiervan het kenmerk. In de gemelde *Morning Herald* van den 5den wordt echter de leugen ten laste de Nederlanden tegen gesproken.

Het is jammer voor ons niet regt achter de waarheid te kunnen komen, wyl meest al de uittreksels van de Engelsche nieuwspapieren gemaakt zyn uit Belgische Couranten en brieven; en die zullen niets ten nadeele van de Brabanders melden, doch wel degelyk zorg dragen dat alle berigten ten ongunste der Nederlanders vergroot worden; en dusdanig zyn meest alle berigten geplaatst in de *Morning Herald* van den 4den October. In deze Courant vinden wy ter loops aangemerkt dat Prins Frederik eene wonde bekomen heeft in het gevecht tegen de Belgen.

Het hoofd bestuur of de uitvoerende magt berust in een "Centraal Committée, bestaande uit de Heeren de Potter, Rogier en Van der Weyer. Jolly is benoemd tot President van het Committée van Oorlog; Nicolay van Binnenlandsche Zaken en Coghen van Finantien. Von Meenen is benoemd en aangesteld als Gouverneur van Zuid Braband.

UITTREKSELS UIT ST. THOMAS COURANTEN.

NEDERLANDEN.

Brussel, Sept. 11.—Deze stad is steeds in eenen toestand van vertwyfeling ten opzigte der maatregels welke door den Koning zoude genomen worden; echter worden er alle voorzorgen genomen om alle onverwachte aanvallen afteweren. Al de toegangen van de stad worden gebarricadeerd en de burgerwacht is aanhoudend in dienst. De Prins de Ligne en andere personen van invloed houden hunne byeenkomsten op het stad huis, van waar zy de naar de omstandigheden vereischte proclamatien en verordeningen uitvaardigen. Zy hebben bevolen dat genen der boomen op de wallen zouden neer geveld worden om verschansingen te maken gelyk het geval was op andere plaatsen, maar hebben deze wyze van verdediging aan de zorg van eenen bekwamen ingenieur overgelaten. De verschansingen worden op dezelfde wyze als in Parys gemaakt, door het opligten der vloersteenen van de straten en het op elkander hoopen dier steenen met zware houten blokken. Het provisionele gouvernement heeft goed gevonden om eenige der belastingen, welke sedert de omwenteling afgeschaft waren weder in te voeren. Deze maatregel is noodzakelyk geworden ten gevolge der onkosten welke het gouvernement moet bestryden voor het bezorgen van wapens, krygsbehoeften en giften aan die genen die gewillig zyn zich in de stads dienst inlyven. Men schynt geen gebrek te hebben aan zoodanige menschen. Zy bestaan meestendeels uit landbouwers en verzamelen in groote menigte op de opene vlakte genaamd Place de l'Hotel de Ville, en de meeste hunner zyn als boeren gekleed. Zy zyn zeer lui voor eenig geregeld werk, want men heeft hen willen bezigen aan het werk tot het vergrooten van het kanaal van Antwerpen, doch zy hebben geweigerd te werken; zy moeten onvermydelyk in een korps gevormd worden.

Er komen by aanhoudenheid deserteurs der koninklyke troepen binnen de stad, en meestal by nacht, Deze zyn kurassiers en worden dadelyk by hunne aankomst op het stadhuis gebragt, om door het provisionele gouvernement onderzocht te worden; naderhand gaan zy naar de barraks waar zy by de Luikenaars ingelyfd of gebezigd worden als instructeurs in de wapenoefening of om de wapens der burgery schoon te maken. Een is gisteren morgen en tien anderen zyn in den loop van den nacht aangekomen. Ik kan U met alle zekerheid melden dat de meeste der Engelsche residenten vertrokken zyn.

Maandag, Sept. 13.—De werklieden worden by voortduring gebezigd om de toegangen der stad te verschansen. De nuttigheid van deze verdedigings middelen is zeer onzeker. Brussel is buiten de boulevards van grachten omringd, waarover slechts eene plat vorm behooft geworpen te worden om de verschansingen nutteloos te maken. De Prins van Oranje toonde ten tyde des oproers dat hy bewust was van dat plan, want hy liet eene hoedanige plat vorm over de gracht digt by het paleis opwerpen, ten einde zich des noods er van te kunnen bedienen.

De Brusselnaren schynen reeds moede te worden om de wachten te betrekken. De Municipale regering heeft een verbod laten afkondigen, om loonwachters te stellen zonder vooraf onderzocht te zyn geworden, aangezien vele burgers plaats vervangers van slechte gedragingen gesteld hebben.

De koninklyke schouwburg is gisteren voor de eerste maal na de jongstleden onlusten geopend geworden.—De bak was naauwelyks half vol en in drie reyen banken was er geen enkele persoon. De stukken die vertoond zyn geworden waren *Les Inconsolables* en *La Somnanbule,* een ballet. Op het einde van *Les Inconsolables* werden er voor verscheidene patriotieke liederen geschreeuwd, byna in zoo groot getal als er personen waren. Een was voor "La Garde Bourgeoise" een ander voor "La Brabançon" anderen voor "La Tricolore" en "La Liberté Belge;" eenigen voor "Le Marseillois" en "La Parisienne" en een Engelschman, die moede was van de verscheidenheid der wenschen, of onverschillig voor de vryheid van het volk van Brussel, was slechts voor "La Somnanbule," de ballet; niettemin werden "La Garde Bourgeoise en "Le Brabançon," gezongen.

De Belgische driekleurige vlag wapert op het veld van Waterloo. Dezelve is geplaatst in de klaauwen van den Belgische Leeuw op het toppunt van het gedenkstuk, opgerigt door den Prins van Oranje ter gedachtenis der overwinning. Een geschrift met kryt op het voetstuk bevat dat de vlag aldaar geplaatst is, door "les jeunes paysans" van het dorp l'Alland.

(Uittreksels uit de *American and Commercial Daily Advertiser* van den 3den November.)

Londen, Sept. 30.

In Belgie schenen de zaken eene ernstige keer naar een noodlottig uiteinde genomen te hebben. In de zitting der Staten Generaal werd er besloten om geen gehoor aan de Belgen te verleenen, zoo lang als het gezag van den Koning niet hersteld wierd. Daarop waren de gedeputeerden van Belgie terug gekeerd en groote volks beweging gevolgd. 'sKonings troepen bleven te Vilvoorden, niet ver van Brussel. Luik was rustig, maar Namen werd in eenen staat van beleg verklaard, hebbende de Generaal Van Geen op zich het gansche bestuur der politie genomen. Te Brussel werden er talryke byeenkomsten op de groote marktplaats gehouden.—De Brusselnaren eischten wapens om op Vilvoorden aanterukken en reeds in den nacht waren eenige detachementen uitgerukt op den weg leidende naar die plaats en op den weg leidende naar Terveuren en bragten met zich vier paarden van de Marechaussees terug.

De raad voor de publieke veiligheid keurde deze handelwyze in eene proclamatie af; doch dezelve werd door het graauw, op de groote marktplaats in stukken gescheurd. Men wilde volstrekt wapens hebben en het was aan een hoop volks gelukt in het wapenhuis te komen en een kist geweren weg te voeren.

Het Committee van publieke veiligheid werd ontbonden en vervangen door een provisioneel gouvernement.

Brussel, Sept. 21.—In de laatste uren is de alarm trom geslagen en de klok geluid geworden. De voorgetrokkene posten der koninklyke troepen zyn voor onze poorten en een hevig musketten vuur is begonnen. De wanorder is verschrikkelyk; het volk is verbitterd. Zes honderd man van de burgery zyn door het graauw ontwapend geworden, waarvan een gedeelte zich by het volk gevoegd heeft. Elk een zoekt zyne kostbaarheden te verbergen; de vrouwen en kinderen verlaten de stad, welke geheel ontvloerd en verschanst is.

Leuven, Sept. 24.

"Depeche aan den Baron van der Linden D'Hoogvorst, opperbevelhebber der Brusselsche Burgery.

"Gisteren te zeven ure 's morgens vielen de Nederlanders Leuven, aan den kant van de poort van Mechelen aan, en wierpen, toen wy aanrukten om hen te verdryven, verscheidene bommen. Te 10 ure ontvingen wy de tyding dat een gedeelte van het Nederlandsche leger van Tongres op Leuven met groote magt en veel geschut aanrukte. Te 11 ure waren de troepen werkelyk vóór onze stad en begonnen onverwyld een aanval met zwaar geschut en musketten charges. Wy verduurden dezen aanval en onze dappere inwoners deden eenen uitval, welke met volkomene overwinning bekroond werd; want te 2 ure retireerde de Nederlandsche armee in groote verwaring en werd door onze dappere vaderlandslievenden met woede achtervolgd en verdreven tot Tirlemont, waar hare route eene wedloop werd, wyl de inwoners van deze plaats haar het doortrekken niet wilden toestaan. Wy hebbben vele krygsgevangenen gemaakt en weinig verlies geleden.

Geteekend door den opperbevelhebber der burgers van Leuven,

J. NEEF.

Uit nadere berigten van Parys vernemen wy dat de Belgen op den 27sten de Nederlandsche troepen hebben aangevallen en uit het park in Brussel en derzelver ommestreken verdreven, en dat de stad vry is.

Een brief van Brussel van den 27sten meldt:—De troepen van Prins Frederik zyn aan alle kanten verslagen geworden en de Belgische inwoners loopen allen te wapen tegen de Nederlanders. De fortres van Mons is in de handen van de Belgen, die Ath hebben aangevallen en met behulp der inwoners van deze stad, het garnisoen overmeesterd, hetwelk de wapen heeft nedergelegd. Eene gelyke overwinning hebben zy te Doornik behaald.

Een ander berigt behelst dat in den tegenwoordigen hagchelyken toestand van zaken het provisionele gouvernement uit de volgende leden is zamengesteld geworden:—Baron van der Linden d'Hoogvorst; Ridder Rogier, Advokaat in de Regtbank van Luik; Graaf Felix de Merode; Gendebien, Advokaat in de Regtbank van Brussel; Silvain van der Weyer, idem; Jolly, gewezen Officier van de Genie; Joseph van der Linden, Tresaurier; J. Nicolay, Advokaat; en F. de Coppin, Secretarissen.

Het volgende is gepubliceerd geworden.

Hoofd kwartier, 27sten September te half zes ure 's morgens.
Aan de leden van het provisionele gouvernement.

"*Myne Heeren!*—De vyand wiens wanhopige staat van demoralisatie was ontwyfelbaar tot volkomenheid gebragt door het hevig gevecht van gisteren, heeft ingezien dat een langer wederstand onmogelyk is, en heeft nu onze wallen verlaten. Het heldhaftige Brussel is vry. Het park en al de toegangen worden door onze dapperen bezet. Majoor Palmaert, myn eerste aid-de-camp, is tot Gouverneur van de paleizen aangesteld.

"De merkwaardige daden welke dezen dag onderscheiden hebben, zyn zoo talryk en myne bezigheden zoo menigvuldig, dat het voor my onmogelyk is om U al de noodige berigten van deze roemryke gebeurtenissen medetedeelen. Zoodra my den tyd vergund wordt, zal een myner eerste en aangenaamste pligten zyn, U bekend te maken met de diensten, welke door vele edelmoedige burgers, waarvan velen met hun bloed onze gedenkwaardige overwinning gekocht hebben, verleend zyn geworden. Een van de verliezen, welk ik meest betreurd, is dat van myne aid-de-camp, Baron Fellner, die gisteren gesneuveld is, terwyl hy met den degen in de hand een onzer detachementen tot den aanval van La Magdalaine, eene zeer gevaarlyke en lang betwistte positie, aanvoerde.

"Morgen zal er een algemeen revue van onze active krygsmagt plaats hebben.

"De Opperbevelhebber,

"JUAN VAN HALEN."

LONDEN.

Sept. 30.—Gedurende zes dagen heeft er te Brussel een verschrikkelyk gevecht plaats gehad, hetwelk, na het vergieten van veel bloed aan beide zyden en de verwoesting van zeer vele eigendommen, door den terugtogt van des Konings troepen, ten einde is gebragt.—Er zyn berigten dat het getal slagtoffers van dezen burger oorlog niet minder dan 9,000 is geweest. De troepen zyn op den 29sten September naar Diegheim terug getrokken, en zullen, naar men zegt, den terugmarsch tot Antwerpen voortzetten. De berigten der onderscheidene partyen verschillen eenigzins van elkander.—De insurgenten beroemen zich de troepen tot den terugtogt te hebben genoodzaakt; van den anderen kant, houdt men echter staande, dat de onmogelykheid om bezit der stad door eenig ander middel dan door bombardement te verkrygen, hetwelk de verwoesting ten gevolge zoude hebben van die eigendommen, welke men zich stellig voorgenomen had tegen de gedreigde plundering van het graauw te beveiligen en de overtuiging dat zoo wel getrouwe als ongetrouwe onderdanen, zouden worden opgeofferd, aan Prins Frederik, wilde hy geen noodeloos bloed verspillen, geene andere met zyne eer bestaanbare toevlugt overlieten, dan met zyn leger tot op twee mylen afstands van de stad terug te trekken en aldaar de verdere bevelen van het gouvernement afte wachten.

Oct. 8.—De buitenlandsche tydingen op heden hier ter stede ontvangen, zyn van het grootste belang. By eene ordonnantie van den koning der Franschen, worden 100,000 lotelingen opgeroepen. Men vermoedt dat de regering dezen maatregel noodzakelyk heeft geoordeeld om op eene buitenlandsche vredebreuk voorbereid te zyn.

Maandag ll. vergaderde de Kamer der Pairs als Gezegtshof om de gewezene ministers te regt te stellen.—Men besloot in die zitting dat elk lid zoude opgeroepen

worden om op den 1sten November tegenwoordig te zyn by den voortgang dier regtsgedingen.

De Koning der Nederlanden heeft eene kommissie benoemd om maatregelen te beramen ter regeling der betrekkingen tusschen de twee groote deelen des ryks. Aan die kommissie is ten sterkste aanbevolen niet uit het oog te verliezen dat hare werkzaamheden volstrekt ten doel moeten hebben elk der twee deelen tegen eenen te grooten invloed van de een op de ander te waarborgen.

By een besluit van den Koning, geplaatst in de Staats Courant die hier ter stede dezen middag is ontvangen, wordt aan den Prins van Oranje en een raad van ministers bevelen gegeven onverwyld naar Antwerpen te vertrekken (welke plaats nog in het bezit is der Konings troepen) en aldaar het tydelyk bestuur over dat gedeelte der zuidelyke provincien, in hetwelk het wettig gezag nog erkend wordt, te aanvaarden en zoo veel mogelyk die ingezetenen te ondersteunen die, de plaatsen alwaar de onlusten woeden, de vreedzame middelen weder onder de wettige regering willen doen terug keeren.

Uit Antwerpen heeft men berigt ontvangen dat de Prins van Oranje, vergezeld van Sir Charles Bagot, Britschen Ambassadeur, aldaar was aangekomen.

De Brusselsche papieren dezen ochtend ontvangen, behelzen een besluit van het provisioneel gouvernement inhoudende dat de provincien van Belgie, welke zich met geweld van Holland hebben afgescheiden, een onafhankelyken staat zullen uitmaken; dat eene kommissie uit den raad, een plan van vereeniging zal ontwerpen en dat er een algemeen kongres zal worden byeengeroepbn, waarin het belang van ieder provincie door vertegenwoordigers zal worden behartigd.

De tweede deputatie van het provisionele gouvernement naar het hoofd kwartier van Prins Frederik, is even vruchteloos geweest als de eerste. De Prins blyft by zynen eisch volharden dat alle de door de Belgen gemaakte krygsgevangenen zouden worden uitgewisseld tegen de weinige Belgen die in handen der Hollanders zyn gevallen. Deze vordering is als geheel onaannemelyk verwerpen.

De Nederlandsche troepen zullen Belgie spoedig moeten verlaten en indien er geene tusschenkomst van vreemde mogendheden plaats grype, zullen de noordelyke provincien meer verwerenderwyze (defensief) dan wel aanvallenderwyze (offensief) moeten handelen.

Zyne Majesteit heeft gisteren een raad gehouden in het paleis van St. James. Er waren tegenwoordig Prins Traubelskoi (buitengewoon gezant van den Russichen Keizer) en Prins Talleyrand, welke by die gelegenheid zyne geloofsbrieven van den Koning der Franschen heeft overhandigd. Des namiddags is Zyne Majesteit naar Brighton vertrokken.

Adres van de Officieren der Rotterdamsche Schuttery aan hunne stadgenooten.

Waarde Stadgenooten!—Ons dierbaar vaderland wordt bedreigd. Belgie heeft het regtmatig en wettig gezag afgeschudt en wapent zich;—spoedig zal Brussel om zich te ontdoen van de woel en roofzieke menigte, van wier buitensporigheden zy verwoesting vreest, het toneel des oorlogs op onze grenzen overbrengen.

Hiertoe is het oproerig zoogenaamde provisionele gouvernement bezig een leger op de been te brengen, bestaande uit eene misluide en opgeruide menigte en vreemde avanturiers. Hunne eerlooze nieuwspapieren sporen, door de leugenachtigste voorstellingen, de Belgen met eenen helschen geest aan tot haat en wraak. Onze eigene veiligheid noodzaakt ons om ons tot eene spoedige en krachtdadige tegenweer te wapenen; de vader des vaderlands roept elk man die de wapens dragen kan op, en tot Hollandsch eeuwige eer ziet men, met hoeveel geestdrift aan deze oproeping, wordt beantwoord.

Van alle plaatsen melden zich vrywilligers aan; jonge lieden uit de eerste familien dezer stad geven het voorbeeld en zyn gereed uittetrekken.

Ofschoon vele onzer stadgenooten in minder gunstige omstandigheden des levens, zuchten om het voorbeeld der eerstgenoemden te volgen, worden zy met innerlyk leedwezen terug gehouden door de gedachte dat als zy vertrekken, zy hunne dierbaarste betrekkingen, in behoeftige omstandigheden zouden achterlaten.

Kunt gylieden Stadgenooten! een oogenblik aarzelen in die behoeften te voorzien? Neen! het is aan U, die de voorzienigheid met ryke middelen gezegend heeft dat wy onze beden rigten.

Brengt edelmoedige giften aan het altaar des vaderlands ten offer. Geeft aan den dappere maar arme burgers de voldoening en gerustatelling, dat terwyl hy voor de goede zaak ten stryde trekt, zyne vrouw en kinderen te huis niet van gebrek kwynen.

Tot dit einde bieden wy een inteekenings blad aan, welke wy hoopen met milde giften ingevuld te zullen zien.

Op bevel van de officieren der Rotterdamsche Schuttery,

(Get.) J. BALLOT, Majoor.
A. BOGAERS, Kapitein.
J. C. B. MOENS, 1ste Luit.

Rotterdam, den 5den October 1830.

"P. S. Wy vernemen dat soortgelyke inteekeningen ten behoeve der arme burgers, in andere steden der vereenigde provincien ook worden bewerkstelligd."

(*Uit de* Times *van den 14den October*)

Gisteren is de pakket van Oostende aangekomen en heeft papieren en brieven uit Brussel en andere steden van Belgie tot de dagteekening van eergisteren aangebragt. De alzoo ontvangene tydingen zyn niet zeer belangryk. Het provisionele gouvernement van Brussel legt veel yver aan den dag, doch maakt weinig vorderingen in deszelfs werkzaamheden. Van even weinige uitwerking zyn de pogingen van den Prins van Oranje met zynen Belgischen raad tot herstel van orde geweest. Het byeenroepen van een nationaal kongres door de Potter en zyne kommissie om eene Constitutie te ontwerpen, waren voor hem gelukkige hulpmiddelen om zyn gezag optehouden en om alle pogingen tot eene bevrediging te verydelen vóór dat het kongres vergaderd en de konstitutie afgehandeld zoude zyn. Inmiddels schynen de Belgische leden der Staten Generaal en de aanzienlykste klassen onder de Belgen, ledige aanschouwers te blyven van den ontroerden toestand huns lands. Zy hebben geene geneigdheid aan den dag gelegd om het provisionele gouvernement te ondersteunen en schynen den moed niet te bezitten om den Prins behulpzaam te zyn. De Noord Nederlanders, schynen van hunnen kant, blykens hunne nieuwspapieren en private brieven, aan hunne regering sedert den afval van Belgie verknochter dan ooit te zyn geworden.

Des Konings proclamatie aan zyne Noord Nederlandsche onderdanen, waarby zy te wapen geroepen worden, heeft de doelmatigste uitwerking gehad. In alle steden van Noord Nederland gehoorzaamt men met geestdrift aan die oproepingen; de studenten der Hooge Scholen, met hunne Hoogleraren aan het hoofd, organiseren zich tot een korps vrywilligers om hunnen koning te ondersteunen en het land te verdedigen. De ondankbaarheid, en het van alle oorzaak ontblootte oproer der Belgen schynt de getrouwheid en vaderlandsliefde der noordelyke provincien meer dan ooit te hebben aangewakkerd.

De volgende brief is in deze stad uit Brussel ontvangen:—

"Sedert myne laatste wordt Brussel uit alle gedeelten der omliggende streken met gewapende manschappen overstroomd, meer dan 15,000 zyn er in de stad, by de ingezetenen geinkwartierd. Men moet hen voedsel en huisvesting bezorgen. Zoo lang dit duren kan, zullen er alle buitensporigheden kunnen worden voorgekomen, maar wanneer zy dit onderhoud moeten missen, kunnen de gevolgen niet dan allerverschrikkelykst zyn; en dit zal ongetwyfeld binnen kort het geval moeten zyn, want elk een, die het kan, verlaat zyn huis en vertrekt naar elders; de helft van de huizen in de stad zyn opgesloten en geheel verlaten.

"Het provisionele gouvernement heeft een bevel uitgevaardigd dat voor het tegenwoordige, dezelfde belastingen zouden voortduren die onder des Konings regering geheven waren, en dat al het achterstallige onverwyld betaald moesten worden. De Brussellaren beginnen zich nu te vragen wat zy met de omwenteling gewonnen hebben? Men heeft Maandag ll. gedreigd het stadhuis in den brand te steken en alle middelen van voorzorg zyn tot voorkoming daarvan in het werk gesteld. Het graauw dreigt dit voornemen op eenen anderen nacht ten uitvoer te brengen.

"Maandag den 4den dezer, zyn er hier ter stede aangekomen ongeveer 200 Franschen, aan hunne hoeden dragende de woorden '*Volontaire Parisien.*' en het zinnebeeld eens doodshoofds met kruislingsche beenderen.—Zy zyn op de Place Royale in order geschaard en hebben hunne billetten van inkwartiering ontvangen.

"Indien er eenig dagblad bestaat, welks buitensporige en eerloze strekking, de beperking van de vryheid der drukpers, wenschelyk maakt, dan is het zeker de *Courier des Pays Bas.* Dit oproerwekkend en kwaadgezind nieuwspapier is niet dan een zamenweefzel van leugen en bedrog. De wandrochtelykste leugens, betrekkelyk het gedrag van de Noord Nederlandsche troepen, vindt men in dat blad. Ik heb naauwkeurige navraag gedaan by alle de ingezetenen by welke zy geweest zyn, en geen enkelde heeft hun gedrag anders dan als beleefd en menschlievend afgeschetst. Alle plundering en brandstichtingen zyn door de Brussellaren zelven bedreven; en alle deze gruwelykheden worden door dat dagblad den Hollanders aangewreven."

Een andere brief is van den volgenden inhoud:

"De wolken welken onzen horizont verdonkerden, beginnen zich te verspreiden en alles kondigt aan dat onze nieuwe organisatie zonder vreemde tusschenkomst tot stand zal gebragt worden.

"Het provisionele gouvernement vermeent niet gemagtigd te zyn de regeringsvorm daartestellen en zal de beslissing op dit vraagstuk aan het nationale kongres overlaten. Men kon hetzelve hierin geen ongelyk geven; er moet echter een besluit genomen, het kongres byeen geroepen en den tegenwoordigen toestand van zaken ten einde gebragt worden, anders kunnen weinige weeken meer nadeel uitwerken dan eene goede regering van 10 jaren weder zal kunnen vergoeden.

"Zullen wy eene Republiek hebben? Dit denken wy niet. Zullen wy van Holland onafhankelyk zyn? Dit is stellig besloten. Ook van andere mogendheden? Het erkend beginsel dat de eene staat zich niet kan bemoeijen met de inwendige aangelegenheden des anderen, strekt ons hiertegen tot waarborg. Zullen wy ons, by eene akte, als uitvloeisel van den nationalen wil en by een plegtig verdrag onder de beheering van den Prins van Oranje stellen? Dit hopen wy. Dit schynt de voornaamste wensch van alle onze medeburgers te zyn. Dit was alles en zelfs meer dan wy in het eerst hebben geeischt.

"Men is zeer traag geweest in het inwilligen; en kunnen wy aan etikette en vormen het belang en behoud van allen opofferen?"

(Uit den *Moniteur* van den 4den Oct.)

Het Fransche gouvernement heeft een bevel uitgevaardigd, dat het aan geen Franschman zal geoorloofd zyn de grenzen voorby te trekken met oogmerk om de Belgen te hulp te gaan,—geene wapens mag men hen ook toevoeren. Krachtens dit verbod, heeft men op den 3den dezer, een detachement Belgen van Parys komende, op de parade plaats te Valencienne in de gelederen doen komen, om natezien of er ook Franschen onder hen waren. Tien zyn er als zoodanig herkend en deze zyn door de burgerlyke en militaire gezagvoerders genoodzaakt geworden terug te keeren. Ieder vreedzaam vriend van het vaderland moet aan dezen stap zyne goedkeuring hechten. Men heeft ook voorzorg gebruikt om elken Franschman die langs bywegen, op de grenzen mogt komen, aantehouden en te noodzaken terug te keeren.

UITTREKSELS UIT DE *MORNING HERALD.*

LONDEN, OCT. 5.

s'Gravenhage, Sept. 29.—De debatten geeindigd zynde ging de kamer over tot de stemming op de twee punten, waarvan de uitslag was, dat de eerste kwestie betrekkelyk het veranderen van de grondwet aangenomen werd met eene meerderheid van 50 stemmen tegen 44; hebbende zes leden niet gestemd.

De tweede kwestie betrekkelyk de scheiding van de twee deelen des Ryks werd ook aangenomen met eene meerderheid van 55 tegen 43, twee leden hebben geweigerd te stemmen. Er waren 100 leden tegenwoordig.

De kamer besloot de koninklyke boodschap met de stemmen naar de eerste kamer te zenden.

Sept. 30.—De eerste kamer der Staten Generaal vergaderde op heden en nam de twee punten in overweging, waarna dezelve aan de sectien waren overgegeven. Zy zullen des avonds te 7 ure bediscuteerd worden.

Indien de kamer ook de vragen bevestigend beantwoordde, zal er in deze zitting eene wet voorgesteld worden ter uitvoering van Art. 230 der grondwet, luidende aldus:

"Art. 230. Deze wet: (te weten over de noodzakelykheid van eenige veranderingen in de grondwet) wordt gezonden aan de staten der provincien, welke, binnen den door de wet bepaalden tyd, by de gewone leden der Staten Generaal zullen voegen een gelyk getal buitengewone leden, die op dezelfde wyze als de andere zullen moeten gekozen worden."

Wy vernemen dat de reserve der Nationale Militie opgeroepen is.

Ten gevolge der algemeene oproeping hebben vele jongelingen zich in het leger laten inschryven; een aantal van hen zonder handgeld, die ook aangeboden hebben zich op eigen kosten uitterusten. Twee honderd studenten van Utrecht en Leiden hebben aangeboden als jagers te dienen; deze willen zich ook op eigen koste uitrusten en worden hier verwacht.

De *Staats Courant* van dezen avond bevat het volgende officieel berigt.

"Ingevolge de laatste tydingen was het hoofd kwartier van Prins Frederik op den 29sten verplaatst op Walchem, een dorp digt by Mechelen, op den weg naar Antwerpen. De troepen bezetteden als nog Mechelen en Vilvoorden. Er waren onlusten te Gerardsbergen, Maldeghem en Deinze, in Oost Vlaanderen uitgebroken."

Sept. 30 *des avonds.*—In de zitting der eerste kamer op dezen avond werden de twee gewigtige vraagpunten bediscuteerd en bevestigend aangenomen met eene meerderheid van 31 tegen 7 stemmen.

UIT *LE COURIER DES ETATS UNIS* VAN DEN 3den November.

Toulon, Sept. 21.—De kabinetten van Weenen, Londen en Berlyn hebben eene diplomatische nota over de gebeurtenissen in Belgie, aan het Fransche gouvernement geaddresseerd. De drie mogendheden stellen voor om de steden aan de grenzen der Nederlanden met Pruissische garnizoenen te bezetten. Zy verklaren dat die maatregel in geenen deele het grondbeginsel van non interventie verandert. Deze manier om de zaken te beschouwen en dezelve te doen voorkomen, draagt het kenmerk der hoogste diplomatie, maar wy twyfelen aan derzelver welslagen.

Naar luid van eenen brief uit Frankryk zyn de onlusten welke in Berlyn waren uitgebroken van een' vry ernstiger aard dan de Pruissische Staats Courant ons dezelven wil voorstellen. Het was niet slechts eene verzameling van kleedermakers, maar wel van 20,000 personen die luidskeels de konstitutie welke aan hun in 1814 was beloofd, eischten. De gewapende magt had bevel ontvangen om op de menigte te vuren, maar de linie troepen weigerden op de burgers te schieten, alleen de koninklyke garde gehoorzaamde het bevel. Zestig personen werden gedood of gewond. Het volk schoon uit een gedreven, bleef echter het geroep voor de konstitutie aanheffen.

Dezelve brief meldt, dat er nieuwe onlusten in Hessel Cassel waren uitgebroken en dat men op het rytuig van den Keurvorst geschoten had. Men wil voorgeven dat hy gewond is.

FROM THE *MORNING HERALD.*

LONDON, OCT. 5.

PARIS, OCT. 2.

(PRIVATE CORRESPONDENCE.)

The most gloomy reports are in circulation respecting the position of France relatively with foreign Powers.—On every hand, if the *on dit* is to be credited, she is menaced with war, should she not concur in the new subjugation of Belgium to the Dutch government. "England requires that the Belgic fortresses be given up to her." Austria, Russia, and Prussia, expect that, as a proof of the sincerity of the French government, in her avowed determination to abstain from interference in affairs of neighbouring States, she will permit the entrance of a Prussian force into Belgium, to crush *the insurrection* that has broken out there. On this condition, and on this only, will Austria, Russia and Prussia, recognise the existing Government of France, as by that test will the sincerity of its professions be tried.

Whether these reports be well founded or not, I can assure you they are universally credited; and it must be acknowledged that the absence of the Austrian, Russian and Prussian Ambassadors from the drawing-room (reception) of the Minister for Foreign Affairs last night, gives additional colour to that, at least, which respects the Powers they represent. Lord Stuart was present; but that circumstance, no more than the presence of the Ambassador from the Netherlands, proves not that the most perfect understanding prevails between France and its neighbours on the affairs of Belgium. We shall soon, however, be put out of doubt on the subject.

FROM ST. THOMAS PAPERS.

NOVEMBER 24.

We have perused our English files (by the 1st October Mail Boat, which arrived on Monday the 22d inst.) to find something decisive on the affairs of Belgium—the question which seems the present stumbling block to the continued pacification of Europe—but have not been succestful. The parties interested are at an apparent stand still—and each fearful to pass the Rubicon. The greatest wonder of this wonderful age is to see the present situation of Europe. All the great powers have suffered severely for meddling in the last French revolution, and France came out of the conflict in better condition to renew it than she was at the commencement. She has now after the lapse of a few years again shaken off the Bourbon Dynasty and is now in the situation of presenting the ægis of protection to the neighbouring nations who may choose to follow her footsteps. Their language is—We will not meddle with the policy of other nations so long as the contest rest between the rulers

and the ruled,—but shall find it our duty to do so, as soon as foreign force is put in requisition."

The question presents itself to our mind whether it would not have been wiser policy on the part of the Sovereigns of Europe to have left them to themselves at the first revolution—but no doubt a wise providence has conducted affairs to this pass for the best of purposes.

We notice both in the English and French prints a great complaint of the present corn harvest and the consequent rise of the prices of bread stuffs. In America they have an exceedingly plentiful harvest—so that we hope it will not effect the prices here.

FROM THE AMERICAN DAILY ADVERTISER, November 3.

The following letter we have extracted from the above American paper, it is interesting in the present crisis of events—as much as it unfolds the supposed policy of France in the crisis of the affairs of Belgium.

Paris, 8th September, 1830.

MY DEAR GENERAL,

Abundance of news must have reached you through the periodical papers. Nevertheless, I think it will be pleasing to you to receive some written details. You will have received some publications relating to our memorable week. You will also have read an account of the Review by the King in the Champ de Mars, for the distribution of our tri-colored flags to the National Guard. The ceremony was as splendid as that of the Federation of 1790. We had five hundred thousand spectators, and every one was struck with the celerity with which in less than three weeks we have organized nearly 50,000 men of National Guards—armed, equipped, and filing off like veteran troops.

The King handed successively to the General Commander in Chief the forty-eight tri-colored flags, each surmounted with a cock in lieu of the old imperial eagle, and with this motto: "Liberty—Public Order—Days of 27th, 28th, 29th July, 1830." The Commander in Chief took himself the new oath, and had it administered to the National Guard. The Colours were intrusted to flag-bearers selected from among the mechanices who had distinguished themselves in fighting in the barricades. The National Guards are organized throughout France. We have already fourteen thousand men for the two arrondissements only of St. Denis and Sceaux.

I send to you the order of the day which I addressed to the National Guards of the kingdom. Next week, a law will be proposed for the final organization of the French National Guard. All the citizens will compose the stationary Guard; the young men the moveable National Guard. From seven to eight hundred thousand fighting men will thus form a good corps of reserve.

You know that some disturbances have taken place in Belgium; they will end, I think, by the separation of that country from Holland, under the same sovereign.—We have not interfered, except to signify that we shall not suffer that any foreign army should exercise any right of interference, leaving the nations to manage their own affairs according to their will, but not willing that other governments shall interfere to oppress our neighbours.

I send you the exact account of what has taken place in the Chamber relative to South America and Mexico. You will see that I took care to mark the order of the recognitions already made, and to give to our dear United States the share which belongs to them.

Our republican throne had been recognised immediately by the English Government, and will soon, I hope, be recognised also by the other powers. You will readily suppose that I did not say that *this was the best of Republics.* I do not think so; and the Constitution of the United States appears to me far preferable. But I believe we have done for the best in the present circumstances; and have prepared, under a popular throne, all, republican institutions. There are not in France, patriots more sincere and enlightened than the King and his son. I knew them but little before, but they have inspired me with the greatest friendship and confidence; and this sentiment is reciprocal.

This my dear General, is the point at which we have arrived. I do not mention to you some slight disturbances or errors among the mechanics. There is not in all this any ill intention, and reasoning alone has been sufficient to persuade them. After all most of these slight disorders, of which our adversaries have made so much, have been instigated by disguised enemies; and there have been no real troubles but at Nismes; and the zeal of the neighbouring National Guards and that of the Line, under the tri-coloured flag, soon repressed them.

Receive the new assurances of my old and constant friendship.

LAFAYETTE.

TO GENERAL BERNARD.

(Extract of the London Times of the 8th October.)

FROM FRANCE.

There is a paragraph in the *Temps* of this date, respecting a rumoured note to the French government, by some of the Great Powers of Europe, which if authentic, is of great interest. It is said they have requested the concurrence of the French government, to the garrisoning the Fortress of the Netherlands with Prussian troops. The reply is stated not to have transpired—but if we are to believe our Correspondent, who is so situated as to be acquainted with the general views of the French Cabinet, the intervention of Foreign States in the affairs of the Netherlands will not be submitted to by the French Ministry, who are reported to have said, that their views of policy and correctness on this subject would not prevail against the national feeling, and that their own safety would be compromised by adopting the principle recommended to them by the Great Powers. We cannot vouch for the authenticity of this report, but in the present state of France it is but too probable.

A sitting of the Society called Friends of the People, was announced for the previous evening, notwithstanding a resolution which was not unanimous, had been passed to hold no more meetings. It was prevented by the National Guard, who refused admission to the members. The position of things in Paris was uneasy. An anticipated rupture among the Ministers had broken out, and was partially quieted. The most dangerous question agitated, was the accusation of the Ex-Ministers. It was thought it would now be impossible to save them. It was said the ambassador of Louis Philip to the Court of Spain had met with an indifferent reception.

In the Chamber of Deputies on the 28th, the articles of accusation were successively voted by large majorities, impeaching the ministers of high treason. The highest total number of votes was 297.

EXPRESS FROM PARIS.

The Times Office, 2 o'clock a. m.

[We have received private letters and papers from Paris, dated Saturday afternoon: the former state that the French toops are begining to evacuate Algiers and to return to France. It is believed that the town only will be garrisoned till some definitive measures are aranged. Our correspondent states, that since the failure of M. Mauguin's motion, which is mainly due to the admirable speech of M. Cassimir Perrier, the French Ministry is stronger: indeed, the Chamber, fearing a dissolution, supports the Ministers, and the Ministers, fearing to be left without the support of the Chambers, are not disposed to dissolve them, at least till affairs are more settled.]

BRUSSELS, SEPT. 30.

A little breathing time is now allowed us, to contemplate quietly—at least with comparative quiet—the situation in which we are placed. I do not speak merely in reference to the English, whose temporary residence here, has been disturbed by the late events, or whose personal security must, like that of every one else, be more or less compromised by the hazards of civil war, but those whose connexions or establishment identify them with the country, and whose fate is involved in it. To such the aspect of things is gloomy and perilous in the extreme. We are now, after a victory, without any of the real signs of triumph, and more evidently in the agitation of doubt than in the firmness of success.

What are we, in fact? Is Belgium an independent country, is it in allegiance to the King, or under the protection of any other state? One party calls for the Prince of Orange for Governor or Viceroy; another demands a declaration of independence as a federal republic; a third advocates an immediate junction with France. But nothing is decided—all is doubt, difficulty, and danger. 10,000 Prussians are on the Rhine and we are overrun with a wild, undisciplined, armed rabble, every individual of which considers the victory as his own, and sees no authority to which he feels bound to submit, or which seems capable of guiding him. De Potter has arrived to claim a share in the Government, to which he has no title from a participation in the battle, and others are joined with him in self appointed authority, who bore no share in the events which gave them a political existence.

Every thing, in fact, is utterly disorganized, and the Provisional Government are but the instruments in the hands of the fierce mob, who are not disposed to abandon the authority their courage gained for them.

Prince Frederick has his head-quarters beyond Malines, towards Antwerp; and General Cort Heyliger, with 9,000 men, keeps up the line of his communication with Louvain. How long this state of things is to last, no one can foresee; but it is improbable that any new effort will be made by the Royal army. In the mean time the few strangers who remained here during the attack, are preparing to quit the place—all, in fact, except a few proprietors of establishments, whose existence depends on standing all the chances to which Brussels is liable. A few foolhardy individuals may, no doubt, remain! but I understand that Mr. Cartwright, the Secretary to the British Embassy, who came into the town yesterday, has to day publicly advised every British subject to retire from such a scene of anarchy. Still no one is molested. The joy of success has not yet subsided among the mere people. They are yet, in the swell that follows a storm, and what appears a calm is, in fact, but the elements of some new convulsion.

THE BELGIAN QUESTION.

"The diplomatic negotiations relative to Belgium cannot be disembarrassed of two facts—1st, the complete and absolute separation of Belgium from Holland; 2d, the cessation of rule in the House of Orange. Every other arrangement would be essentially vicious, and would excite storms. We make this remark, because we understand that the English Cabinet would proceed in its diplomatic measure upon the assumption of an arrangement between King William and the Belgians, upon the grounds of an administrative and constitutional separation of Belgium, but which would leave it still under the House of Orange. Since the shots have furrowed the streets of Brussels, every arrangement of this kind has become impossible: instead of ending the dispute, it would make it more bitter; it would be a subject of vexation and discord. The forfeiture of the House of Orange is an event which is accomplished.

"The diplomatic negotiations can, therefore, only enter upon a prospective question, upon the admission of Belgium, constituted a distinct nation, amongst recognised Powers. When once this question is admitted, all the other will adjust themselves. The independence of Belgium gets over a vast difficulty.

"As to the form of government which Belgium will adopt, of what consequence can this be to Europe?—Whether a federative republic or an independent state she cannot disturb Europe; her interests are altogether distinct from those of France, Prussia, and England; the new government she may choose will not interrupt the general peace.

A few days since we mentioned the particulars of a Revolution in the Duchy of Brunswick, (an independent state in Lower Saxony,) and that the Duke had taken refuge in England. The London Courier states that his brother, Prince William, has, with the concurrence of the people of all ranks, assumed the sovereignty in his stead. There is no abdication however, on the part of the Duke.

DECEMBER 1.

LONDON.

(From the Times, Oct. 14.)

We have given the following extract below, an article from one of the republican papers, to show the opinions entertained by the people of the conduct of the Chamber on the occasion of the presenting to the King a petition or act to abolish the penalty of death for political crimes.

(From Le Patriote.)

"On the Projected Address to the King by the Chamber of Deputies.

"The Chamber has torn off the veil: it is not for the people, who have no need of it, nor for an obscure conspirator, that it demands the abolition of capital punishment,—it is for the ex Ministers. Yes, people, it is for the ex-Ministers, and for them alone, that the Chamber has prepared to address the King, and it is on the night of the 8th of October, two months after the revolution, which should have restored you all your liberties, that it has been proposed—nay, determined—to save from condign punishment ministers who would have enslaved you, —executioners who would have butchered you. But who are they who make this address? Men, who in spite of your protests, maintain themselves in power,—who, from their persisting to snatch criminals from punishment, lead us to think that they are looking to the future, and are labouring for their own behalf. Country, people King—what concerns them, provided the guilty be saved, and not a single drop of blood repays the torrents which the criminals have caused to flow?

"Since these pretended deputies of the people are no more than simple citizens, with no better pretensions to power than any individual of the nation, let us, on our side, draw up an address to the Sovereign and see who will carry it to the citizen King.

"'Sire,—It is not the Provisional Chamber of Deputies which has alone chosen you for King; it is the whole people; and you have seen this demonstrated by the numerous deputations which each department has sent to your Majesty, to recognize and compliment you.

"'The abolition of capital punishment has not been proposed for your subjects, they desire it not, for they would themselves do justice on those who should conspire against a good King, as justice was done on the murderer of Henry IV.

"'Sire, certain men have taken advantage of the unavoidable confusion of a revolution, and of the uncertainty in which your Majesty was necessarily involved on your accession to the throne, to get possession of the reins of Government; most of these men were the partisans of the system of Charles X. and the sycophants of his Ministers. The arrest of those enemies of the nation has terrified them, and all their efforts are now exerted for the purpose of saving their heads from the scaffold.

"'Not daring to take a decided step themselves, they have caused petitions to be presented, praying for the abolition of capital punishment.

"'But mark well, Sire, this circumstance: they dare not themselves propose this abolition; they are so convinced of their own illegality, that they tremble at this law not being sanctioned,—they tremble at the lives of the culprits not being fully secure.

"'Sire, the revolution is not yet completely over, nor will it be, so long as the Bourbon men remain in power. The people, who see all, and have a peculiar fact in divining all, feel that an attempt is making to deceive your Majesty, and to seduce you into a false step.

"'Sire, the people and the men in power, are on either side of you. The people declare to you that they do not love blood, but that the safety of liberty requires an example which may terrify those who might be tempted to oppress it, and that it is not in a moment of effervescence and of revolution that capital punishment for political crimes ought to be abolished. The men of power tell you that the guilty persons, whose perversity and cruelty shed French blood, ought to be saved; they demand the preservation of a life tainted with the most enormous crime. Your Majesty may place the claims of each in the balance, and than decide to which of them you should surrender the criminals.'"